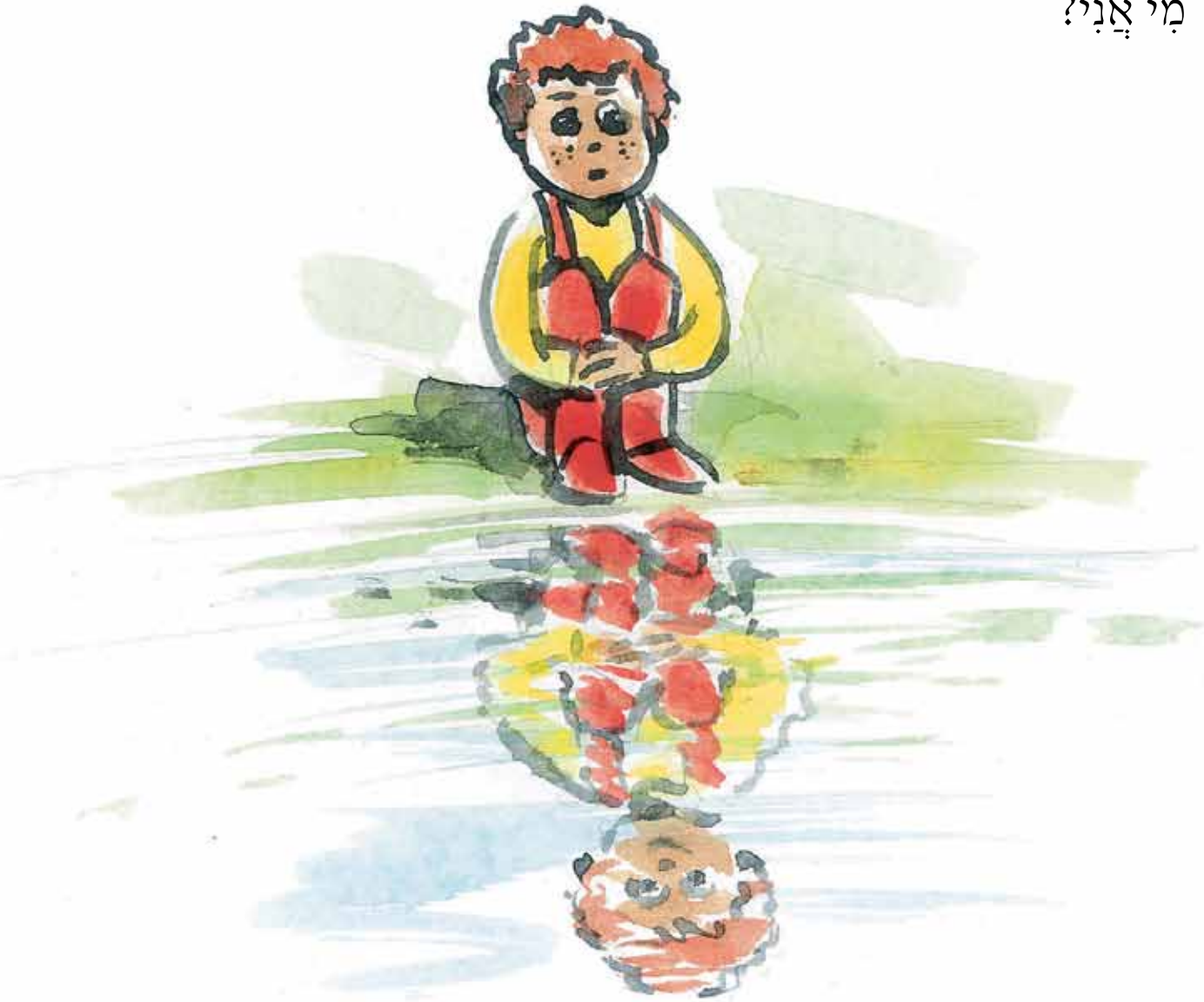

זו שאלה שעולה בתוכי:
אני, כשאני עצמי,
מי אני?

יש שאלה שמעניינת אותי,
הורי לא יודעים, שאלתי אותם.
את התשובה אף אחד לא ימצא מלבדי,
שאלה חשובה, לא שאלה סתם.

”לָמָּה שְׁבַרְתָּ? וְמָה זֶה קָרָה?”
לֹא הִתְכַּוְּנִיתִי, רָצִיתִי לְלַחֵשׁ,
זֶה לֹא אָנִי עֲצָמִי, זֶה ”אָנִי הָרַע”,
אָבֵל עֲמַדְתִּי בְּשִׁקְטִי, מִרְפִּין אֶת הָרֹאשׁ.

לְפַעֲמִים שׁוֹאֲלִים אוֹתִי
”עֲשִׂיתָ מִשְׁהוּ רַע?”
”תִּקְשִׁיב, אַתָּה לֹא מִמְשָׁמַע!”
בְּלִי כּוֹנֵה הַפְּכֵתִי קֶעֶרָה
וּמִיד עָלוּ בִּי רִגְשֵׁי אֲשָׁמָה.

וּכְשֶׁזֶה קוֹרָה אָנִי מְרַגֵּשׁ, לְפָעַמִּים,
שֶׁאֲנִי לֹא מִמֶּשׁ אָנִי.
בְּגוֹף זֶה לֹא מְרַגֵּשׁ נְעִים,
וְקִשָּׁה לִי לֵהִיּוֹת בְּתוֹךְ עֲצָמִי.

כִּד חֲזָרוּ וְאָמְרוּ לִי דְבַר אֹ שְׁנַיִם,
וְסִפְרוּ לִי מָה אָנִי צָרִיךְ לֵהִיּוֹת.
לְעֵתִים, אֶפְלוּ כְּשֶׁאֲנִי עוֹצֵם עֵינַיִם,
הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּרֹאשׁ אֹמְרִים לִי מָה לַעֲשׂוֹת.

וּבְלִי לַחֲשֹׁב, אָנִי שָׁם לֵב
שֶׁהַקּוֹלוֹת בְּרֹאשׁ שְׁלִי נִפְעָלִים,
וְלָרִגַע,
לָרִגַע אֶחָד

אֲזַ אָנִי מְתִישֵׁב וְעוֹצֵם עֵינַיִם,
מְרוֹקֵן אֶת הָאָוִיר מֵהַגּוֹף בְּנִשְׁיפָה אוֹ שְׁתִּים,
שׁוֹאֵף אָוִיר חֲדָשׁ,
וּבְשֶׁקֶט בְּשֶׁקֶט
מְחַזֵּיר אוֹתִי לְעֵצְמִי.

אָנִי אָנִי.

נָעִים לִי לְהִיּוֹת אָנִי.